

er jo ikke det, det gjælder om; jeg er naturligvis enig med den ærede Ordfører i, at vi maae tage Grundloven, som den foreligger. — Hensigten da med Domicilbestemmelsen er jo upaatvibelig den, saavidt muligt at sørge for, at der af Kredsen vælges Mænd, der ere kjendte med Kredsens Interesser og føle sig knyttede til den. Hvor vidtgaaende Fordringer det nu i saa Henseende maatte ansees nødvendigt eller hensigtsmæssigt at stille, kunde jo i og for sig være Gjenstand for Meningsforskjelligheder, om der saaledes skulde forlanges Bopæl i den paa-gjældende Kreds paa den Tid, da Valget foregaaer, eller om der skulde forlanges Bopæl en Tid forud for Valget, eller endelig, om der skulde forlanges forsat Bopæl, Bopæl hele Valgperioden igjennem. Saadanne forskjellige Fordringer kunde jo opstilles ved en Domicilbestemmelse; men Saameget er dog givet, at fordi man anseer en Domicilbestemmelse for hensigtsmæssig, og til den Ende kræver, at Den, der skal vælges i en Kreds paa den Tid, Valget foregaaer, skal have havt Bopæl det sidste Aar forud, derfor behøver man ikke med Nødvendighed at fordrø det Andet og Mere, det meget Mere, det derfra tør jeg nok sige temmelig Forskjellige, at Bopælen ogsaa skal bevares aldeles uforandret hele Valgperioden igjennem saaledes, at det er forbi med Valget og med Rettighedens Tilbeholdelse for den Valgte, naar deri skeer nogen Forandring. Man mene, hvad man vil, om det i og for sig meest Usikkert — at det ikke ligger med Nødvendighed i den første Fordring, Bopæl i det sidste Aar forud, at der tillige skal være Bopæl hele Valgperioden igjennem, det er jo givet. Unødvendigheden viser sig ogsaa som Kjendsgjerning i Grundloven af 18de November 1863. Det var jo en Grundlov, der vel ikke havde Domicilbestemmelser i Almindelighed, men dog paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Kongevalgte. § 26 af Grundloven af 18de Novbr. 1863 — med hvilken jeg i Forbigaaende bemærker, at § 36 i samme Grundlov, der ordret stemmer med den nuværende Forsatningslovs § 58, fortjener at sammenholdes — hedder det, at af de af Hans Majestæt Kongen udnævnte Mænd skulde, paa den Tid, Udnævnelserne skeer, saa og saamange have Bopæl der, og saa og

saamange her. Det er altsaa dersteds accentueret, at Domicilbestemmelsen knyttes ifkun til det Tidspunkt, da Udnævnelserne, Valget, skee, og man har altsaa deri virkelig en Kjendsgjerning for, at det ikke ligger med Nødvendighed i Domicilbestemmelsen, at Domicilet skal fordres bevaret hele Valgperioden igjennem. — Efter denne Valgbarhedsbetingelses Natur og Væsen er det jo ogsaa klart, at den i sig selv er væsentligt forskjellig fra de andre Valgbarhedsbetingelser, som vor Grundlov kjender, og som efter deres egen indre Bessaffenhed absolut maae bibeholdes hele den Periode igjennem, for hvilken Valget er skeet. De andre Valgbarhedsbetingelser, hvortil Domicilbestemmelsen er knyttet som et Tillæg, de egentlige eller personlige Valgbarhedsbetingelser, gaae ud paa, at den Paaagjældende skal have den personlige Bæredighed og den personlige Skikkehed, som ubetinget maa kræves af Den, som skulde røgte et saadant Hverv som det, hvorom der er Tale, og det ligger i disses Natur, at man ikke kan være nøiet med, at det kun er til den Tid og det Dieblit, at dette er i Orden, men at det maa være saa den hele Tid igjennem, hvori overhovedet Hvervet skal røgtes. Der kan derimod ikke efter selve Domicilbestemmelsernes egen Natur til den stilles en saadan absolut Fordring; der er slet ikke Noget ivoien for, at man i Bopælsforandringen holder sig til et vist givet Dieblit og dermed notes. Jeg troer, at denne almindelige Erkendelse af Domicilbestemmelsernes Væsen og af Forholdet mellem denne enkelte Valgbarhedsbetingelse og de andre Valgbarhedsbetingelser er det ganske godt at have hos sig og tage med sig, naar det gjælder om at see ind til Grundlovsbestemmelserne og komme paa det Reene med, om den Ret til vedblivende at tage Plads her i Salen, hvorom her idag er Spørgsmaal, skal kjendes ugylbig eller ikke. — Der er ogsaa en anden almindelig Betragtning, som jeg troer, man paa Forhaand bør fremdrage og ikke tabe af Sigte under den Dverveielse, hvorom det nærmere kommer til at dreie sig, det er dette med den ene af de to Paragrapher, hvorom det fornemmelig maa gjælde, nemlig § 58, at det ikke tør forglemmes, at § 58 ikke er affattet saaledes, som den nu foreligger for os, for Domicilbestemmelsernes